

Gimnazija Kranj
Koroška cesta 13
4000 Kranj

TRIGLAVSKI NARODNI PARK

Projektna naloga pri predmetih informatika in geografija



Triglavski narodni park

KAZALO VSEBINE

KAZALO VSEBINE.....	2
UVOD.....	3
GLAVNI PODATKI.....	3
RAZDELITEV PARKA.....	4
Osrednje območje.....	4
Obrobno območje.....	4
RASTLINSTVO.....	5
ŽIVALSTVO.....	6
GEOGRAFSKI PREGLED JULIJSKIH ALP.....	6
GEOLOŠKI PREGLED JULIJSKIH ALP.....	6
PODNEBJE.....	7
VODOVJE.....	7
Vodne lepote v Triglavskem narodnem parku in okolici.....	8
<i>Soteska Blejski Vintgar</i>	8
<i>Dolina Triglavskih jezer</i>	8
<i>Korita Tolminke in Zadlaščice</i>	9
<i>Slap Veliki Kozjak</i>	9
<i>Martuljkova slapova</i>	9
<i>Slap Peričnik</i>	9
<i>Soča</i>	10
<i>Slika 4: Soča</i>	10
<i>Bohinjsko jezero</i>	10
KULTURNA DEDIŠČINA V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU.....	11
Spomenik dr. Juliusu Kugyju v Trenti.....	11
Alpska hiša.....	11
Trentarske hiše.....	11
Ribčev Laz.....	11
Kuhanje oglja na Pokljuki.....	12
Ruska kapelica.....	12
Trdnjava Kluže.....	12
Pocarjeva domačija.....	12
ZAKLJUČEK.....	13
VIRI.....	13
KAZALO SLIK.....	14
STVARNO KAZALO.....	14
UVOD.....	3
GLAVNI PODATKI.....	3
RAZDELITEV PARKA.....	4
Osrednje območje.....	4
Obrobno območje.....	4
RASTLINSTVO.....	4
ŽIVALSTVO.....	5
GEOGRAFSKI PREGLED JULIJSKIH ALP.....	5
GEOLOŠKI PREGLED JULIJSKIH ALP.....	6
PODNEBJE.....	7
VODOVJE.....	7

Triglavski narodni park

Vodne lepote v Triglavskem narodnem parku in okolici.....	8
<i>Soteska Blejski Vintgar</i>	8
<i>Dolina Triglavskih jezer</i>	8
<i>Korita Tolminke in Zadlaščice</i>	8
<i>Slap Veliki Kozjak</i>	8
<i>Martuljkova slapova</i>	9
<i>Slap Peričnik</i>	9
<i>Soča</i>	9
<i>Bohinjsko jezero</i>	10
KULTURNA DEDIŠČINA V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU	10
Spomenik dr. Juliusu Kugyju v Trenti.....	10
Alpska hiša.....	10
Trentarske hiše.....	11
Ribčev Laz.....	11
Kuhanje oglja na Pokljuki.....	11
Ruska kapelica.....	11
Trdnjava Kluže.....	12
Pocarjeva domačija.....	12
ZAKLJUČEK.....	12
VIRI.....	13
KAZALO SLIK.....	13
STVARNO KAZALO.....	14

UVOD

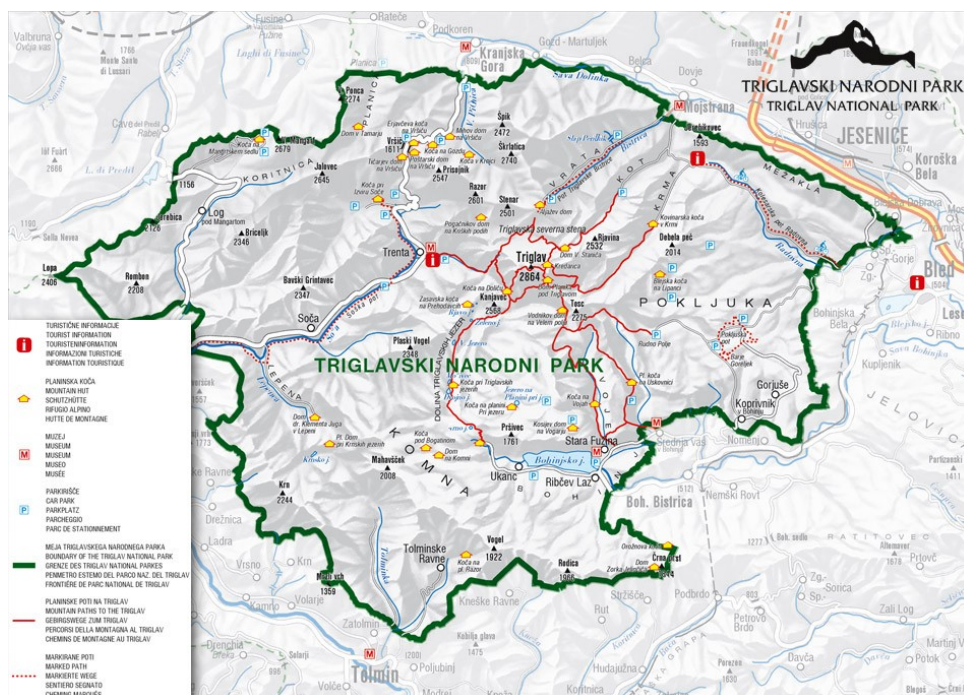
Za projektno nalogo sem si izbrala Triglavski narodni park zato, ker se mi zdi narava v njem lepa in kulturna dediščina zanimiva. Mislim, da bi se vsak Slovenec moral zavedati pomembnosti tega narodnega parka, saj ima tam glavno besedo narava, česar pa marsikje po svetu ne moremo več občudovati.

GLAVNI PODATKI

Ideja za nastanek Triglavskega narodnega parka sega v leto 1908. Leta 1924 so ustanovili Alpski varstveni park, ki je zajemal površino 1400 hektarov. Leta 1961 pa je bil preimenovan v Triglavski narodni park. Njegova takratna površina je znašala komaj 2000 hektarov in je obsegala steno Komarče, Dolino Triglavskih jezer in Kanjavec, ne pa samega Triglava, po katerem je park dobil ime. To se je spremenilo leta 1981, ko se je narodni park z novim zakonom razširil na površino skoraj 84000 hektarov (kar je 4% Slovenije) in se je Triglav dobesedno premaknil v sredino parka. Spada med najstarejše evropske parke. Uprava narodnega parka je na Bledu. Park je ime dobil po Triglavu, ki je s 2864

Triglavski narodni park

m najvišja slovenska gora in tudi simbol slovenstva, saj je tudi na slovenskem grbu in zastavi.



Slika 1:Zemljevid TNP.

Trenutno je v Triglavskem narodnem parku zaposlenih štirideset ljudi. Osemnajst od njih je nadzornikov, ki skrbijo za upoštevanje varstvenih predpisov, spremljajo spremembe v naravi, urejajo in opremljajo park za obisk ter vodijo obiskovalce.

RAZDELITEV PARKA

Površina parka je razdeljena v osrednje in obrobno območje.

Osrednje območje

Osrednje območje ali jedro obsega več kot 55000 hektarov, kar predstavlja dve tretjini parka. Tu ima narava absolutno prednost. Naravne življenjske skupnosti naj bi se ohranile na velikem prostoru in čim bolj daleč od človeških vplivov. V osrednjem območju Triglavskega narodnega parka se področja nad gozdno mejo tako in tako ne izkoriščajo, prav tako tudi polovica gozdov.

Obrobno območje

Obrobno območje zavzema kako tretjino površine celotnega narodnega parka. Vanj sodijo predvsem nekatera (redko) naseljena dolinska področja, recimo Trenta, Soča, Koritnica, pa tudi više ležeči predeli s trajnostnim kmetijstvom in

Triglavski narodni park

gozdarstvom. Največji del obrobnega območja zavzemata gozdnati planoti Mežakla in Pokljuka ter med njiju zarezana dolina Radovne.

Uprava Triglavskega narodnega parka si prizadeva, da bi se ohranilo tradicionalno kmetijstvo, ki bistveno prispevajo k kulturni in pokrajinski raznolikosti.

Zaradi zmanjševanja števila prebivalcev in nazadovanja kmetijstva v območju Soče se je bati, da bosta mogoče dolinske travnike, ki so polni raznolikih rastlinskih in živalskih vrst, prerasla grmičevje in gozd.

RASTLINSTVO

Na rastlinstvo v Triglavskem narodnem parku odločilno vplivajo apnenčasta tla, izrazito višinsko stopnjevanje, obilne padavine in to, da človek tu ni bil pretirano dejaven.

Omembe vredni so gozdovi, ki so še zelo blizu naravnim: submediteranski gozdovi grmičastega črnega gabra na spodnjem delu strmih pobočij, mestoma rastišča črnega bora, kot najbolj pogost tip mešan gorski gozd, bogat z bukvijo, pa subalpski macesnov gozd. Gozdovi v Triglavskem narodnem parku pa niso bili vedno v tako dobrem stanju. Taljenje železove rude, oglarjenje in pašništvo so hudo razredčili predvsem gozdove na Pokljuki, Komni in v Trenti. Na Pokljuki je bil gozd v treh najintenzivnejših obdobjih pridelave železa skoraj iztrebljen. Ko so pridelovali oglje, so tudi močno zredčili bukev in namesto nje se je na Pokljuki razbohotila smreka. Zgornja gozdna meja leži na višini med 1600 in 1900 m. Najvišje sega macesen.

Alpsko cvetje je zelo bogato in se odlikuje po vrsti endemitov¹, ki rastejo le v jugovzhodnih Alpah, na primer julijski mak in Zoisova zvončnica. Pisane in raznolike so tudi številne dolinske trate, ki so jih izkrčili ljudje. V mnogih dolinah še rastejo pogačice, različni jegličiči in kukavice.



Slika 2: Zoisova zvončnica.

¹ Rastlinska ali živalska vrsta, ki živi samo na določenem kraju, določenem področju

Triglavski narodni park

ŽIVALSTVO

Živalstvo narodnega parka je tako kot rastlinstvo izjemno raznoliko. Poleg alpskih vrst najdemo tu tudi submediteranske primerke, na primer zelenca. Na travnikih, bogatih s cvetjem, živi veliko vrst metuljev. Alpski kozorog, ki je v 17. stoletju izumrl, je bil v šestdesetih in sedemdesetih letih 20. stoletja spet uspešno naseljen. Vendar je bil hkrati naseljen tudi muflon, neprijetni tekmeč gamsov. Nad gozdno mejo se zadržuje snežni jereb. Med pticami pa je vredno omeniti še planinskega orla. V bohinjskih vodah živi več rib. Avtohtone so potočna postrv, lipan in menek.

Znamenito je tudi živalstvo v porečju Soče. Tu živi največja populacija vider v Alpah, vendar se ta občutljiva vrsta redči.

GEOGRAFSKI PREGLED JULIJSKIH ALP

Julijske Alpe so z geografskega vidika gorska skupina v južnih apnenčastih Alpah. Ena tretjina območja pripada Italiji, dve tretjini pa sta na slovenskih tleh. Večino slovenskih dvatisočakov najdemo v Triglavskem narodnem parku.

Gorski vrhovi	Višina	Lega
Triglav	2846 m	sredina parka
Kanjavec	2568 m	
Škrlatica	2740 m	sever
Špik	2472 m	
Jalovec	2643 m	severozahod
Mangart	2678 m	
Krn	2245 m	jugozahod

Za visokogorje so značilne globoko vrezane doline s strmimi pobočji, recimo Vrata, Krma, Trenta in Koritnica. Najnižja točka Triglavskega narodnega parka je ob rečici Tolminki. Na vzhodu in severovzhodu spadata k parku tudi gozdnati, razmeroma blago zaobljeni planoti Pokljuka in Mežakla ter dolina Radovne.

GEOLOŠKI PREGLED JULIJSKIH ALP

Triglavski narodni park

Z geološkega vidika sodi to gorsko območje v južne Alpe. Tektonska zgradba se v osnovi razlikuje od zgradbe gornjih vzhodnih Alp (kamor sodijo tudi severne apnenčaste Alpe), ki se začenjajo severno od tako imenovane karavanške črte: to so bloki, ki niso nastali z gubanjem ali prekrivanjem, ampak s prelomi, na njih so pa mogočni, pogosto več tisoč metrov debeli sloji usedlin. Narivi, kolikor jih sploh je, so obrnjeni proti jugu in ne segajo daleč. Južnoalpski razvoj sedimentov se v osnovi ne razlikuje od tistega v severnih apnenčastih Alpah. V Triglavskem narodnem parku prevladuje triasni apnenec; najpogostejša sta skladnati dachsteinski apnenec, iz katerega so zgrajene nekatere najvišje stene, recimo 1200 metrov visoka severna stena Triglava in cordevolski masivni apnenec, recimo na Špiku in Prisojniku. Kamninske formacije (če izvajamo tvorbe moren v ledenih dobah, zapolnjevanje dolin po ledenih dobah itd.) so razmeroma redke. Še najbolj opazna sta apnenec in lapor iz jure, recimo v Dolini Triglavskih jezer.



Slika 3: Apnenec.

PODNEBJE

Podnebje je zaradi lege na obrobju Alp razmeroma bogato s padavinami. Letna množina padavin narašča od severa proti jugu. H količini padavin prispevajo zloglasna jadranska območja nizkega zračnega pritiska in kratke, silovite poletne nevihte. Večdnovnega deževja, običajnega na severnem obrobju Alp, pa tu skoraj ni in sonce sije skoraj prav tako pogosto kot v mnogih bolj sušnih predelih. Letne temperature se ujemajo s srednjeevropskimi, v globokih dolinah na jugu parka so spomladi že submediteranske razmere.

VODOVJE

Triglavski narodni park je prepleten s številnimi potoki, jezeri, slapovi in rekami. Tu sta dve večji povirji: povirje reke Soče, ki se izliva v Jadransko morje in povirje reke Save, ki teče proti Črnemu morju. Ti dve reki sta ustvarili tudi polno rečnih mrtvic, ki se med seboj ločijo glede na lego in okolico. Tukaj je opis dveh rečnih mrtvic.

Triglavski narodni park

- Rečna mrtvica v Bovški kotlini v kraju Žaga

To rečno mrtvico je ustvarila reka Soča s plitvo bočno rečno erozijo in kaj hitro je nastala rečna mrtvica. Leži 60 metrov od struge Soče na nadmorski višini 350 metrov. Struga mrtvice je dolga 1 kilometer, vode pa je v njej v dolžini do 300 metrov. Opaziti je tudi talne izvire v mrtvici. Zgornji del mrtvice je suh, na tleh so veliki prodniki. Voda je globoka od 50 do 100 centimetrov.

- Brojanska rečna mrtvica Save Bohinjke

V ravninskem svetu okoli Bohinjske Bistrice Sava Bohinjka začne delati okljuje in ustvarila stoječo vodo. Brojanska rečna mrtvica z okolico je pomembna, saj je rastlinsko izredno pestra. Dolga je 300 metrov in široka do 20 metrov, rahlo podkvaste oblike.

Pomembna so tudi barja na območju Pokljuke in Jelovice. Barja so predeli, na katerih se šotni mah nabere v vsaj 30 centimetrov debelo šoto, ki vsebuje več kot 30% organskih snovi. Na območju Triglavskega narodnega parka prevladujejo visoka barja s kislimi šotnimi tlemi, ki so revna s hranili.

Na pretežno razgibanem terenu gorskega krasa je še polno stalnih slapov, npr. slap Zaročenca, Predelski slap, Poševni slap ... Največ jih je v Posočju. Tudi jezer je veliko, Triglavska jezera veljajo za ena najlepših jezer v Sloveniji, Bohinjsko jezero pa je največje jezero po tektonsko-ledeniškem nastanku v Sloveniji.

Vodne lepote v Triglavskem narodnem parku in okolici

Soteska Blejski Vintgar

Soteska Blejski Vintgar je bila odkrita leta 1891. Odkrila sta jo Jakob Žumer, gorjanski župan in kartograf Benedikt Lergetporer. Odkrila sta jo po naključju, v času, ko je bil vodotok Radovne, ki teče skozi Vintgar, izredno nizek. Ko sta se prebijala skozi težko prehodno sotesko, sta odkrila toliko naravnih lepote, da sta se odločila ustanoviti gradbeni odbor. Soteska je bila 26. avgusta 1893 urejena za ogled. Soteska je dolga 1,6 km in je zarezana med navpičnimi stenami hribov Homa in Boršta, krasi pa jo kristalno čista Radovna s slapovi, tolmoni in brzicami. Ponekod je tudi do 250 metrov globoka. Sotesko končuje prelepi, 16 m visoki slap Šum. V tihih koticah Radovne se zadržujejo postrvi. Nahaja se v neposredni bližini vasi Zgornje Gorje, severozahodno od Bleda.

Dolina Triglavskih jezer

V Dolini Triglavskih jezer so visokogorska jezera najštevilčnejša. Dvojno jezero v pozni jeseni razdeli ledeniška morena na dve manjši jezera, ker voda nenehno odteka v podzemlje, kakor tudi v preostalih jezerih. V krnski skupini slovi

Triglavski narodni park

največje in najgloblje Krnsko jezero. Zasipava ga melišče² izpod sten Šmohorja. Tri kriška jezera; tu je tudi najvišje ležeče jezero, imenovano Jezero pod Križem. Pred nekaj leti se jim je pridružilo še četrto jezero, imenovano Jezero pod Stenarjem, saj so ga tudi zadnjega odkrili.

Korita Tolminke in Zadlaščice

Reka Tolminka si je v tisočletjih izdolbla globoko, ozko, približno kilometer dolgo sotesko v gorski apnenec. Na nekaterih delih je široka samo nekaj metrov. Ob njeni slikovitosti se zavemo veličastnosti narave. Nad sotesko Tolminke je razpet visoki Hudičev most, ki vodi proti vasi Čadrg. Sprehajalna pot je urejena in zavarovana. V Tolminko se izliva Zadlaščica in tudi njena korita so zelo lepa, v njih je zagozdena skala v obliki medvedje glave.

Slap Veliki Kozjak

Slap Veliki Kozjak je približno 3 km severovzhodno od Kobarida. Potok Kozjak izvira visoko pod Krnčico in se v šestih slapovih zliva proti dolini v reko Sočo. Za obiskovalce sta dostopna le dva slapova. Do slapa pridemo po slikoviti poti ob reki Soči, preko kamnitega mostu, pod katerim pada prvi slap. Most je bil zgrajen pred približno 100 leti. Čeprav je slap Veliki Kozjak visok le petnajst metrov, mi poseben čar in lepoto daje podzemna dvorana, v katero je ujet. Stene dvorane so iz plastovitih kamnin in pričarajo videz kraških jam. Zaradi te podzemne jame je bučanje slapa če bolj mogočno. Močan pritisk vode je ustvaril izjemen tolmun, v katerem se svetlika modrozelená voda.

Martuljkova slapova

Tudi kraj Gozd – Martuljek je poln naravnih lepot. Prav zato je postal ena izmed bolj priljubljenih izletniških točk Zgornjesavske doline. Največji biser tega kraja sta vsekakor Martuljkova slapova, ki ju je izoblikoval potok Martuljek. Pot do spodnjega slapa nas vodi po čudoviti poti skozi globoki vintgar. Visok je približno 30 m. Pot do zgornjega slapa je težavna in primerna le s primerno obutvijo. Od spodnjega do zgornjega slapa je še približno uro in pol hoje. Zgornji slap je visok prek 100 metrov. Žal je del slapa zakrit, saj se je zarezal v skalovje; viden je le spodnji, 50 metrov visoki del.

Slap Peričnik

Slap Peričnik je eden izmed najbolj znanih slovenskih slapov. Nahaja se v Vratih. Slap prosto pada 52 m globoko v tolmun. Od tukaj lahko nadaljujemo

² Melišče je grušč in pesek, ki se nabirata ob vznožju (gorskih) sten in pobočij

Triglavski narodni park

pot k manjšemu, 16 m visokemu zgornjemu slapu. Slap je zaradi erozije velikokrat spremenil pot, kar nam dokazujejo ureznine v konglomeratno steno. Posebnost teh dveh slapov je, da se lahko sprehodimo za slapom. Svojevrsten čar pa ima slap pozimi, ko se voda spremeni v ledene kapnike.

Soča

Soča je ena izmed najlepših rek v vseh Alpah. Spada tudi med pet najbolj ohranjenih rek v Alpah. Izvira v osrčju Julijskih Alp, ali točneje v dolini Trente in je dolga 136 kilometrov. Voda priteče na dan iz kraške špranje. Posebno lepoto ji daje modrozeleno barva vode. V svojem toku je izoblikovala vrsto korit, tolmunov, brzic in škrapelj. Najznamenitejša so Velika in Mala korita. Velika korita so ponekod tako ozka, da jih je mogoče preskočiti. Zgornji tok reče je primeren za ljubitelje adrenalinskih aktivnosti na divjih vodah, kot so rafting, kajakaštvo in soteskanje. Proti Kobaridu se reka ob izhodu soteske počasi umiri. V reki lahko opazimo tudi številne balvane kot posledico močnega erozijskega delovanja. Ledenik jih je v würmski poledenitvi pred 10.000 leti prikotalil v reko in na njeno obrežje.



Slika 4: Soča.

Bohinjsko jezero

Bohinjsko jezero je naše največje naravno, stalno jezero. Njegovo dolino je globoko v dvatisočake zarezal ledenik. Je tektonsko-ledeniškega nastanka, njegova površina pa meri 3,2 km². Največja globina jezera je 456 metrov. Glavni dotok vode dobi iz reke Savice, njen začetek je istoimenski slap. Izvira iz 120 metrov globoke kraške jame in pada 78 metrov v globino. Iztok jezera je ob enem tudi eden izmed izvirov najdaljše slovenske reke Save. Ob deževju se gladina jezera zviša za 2-3 metre. Pozimi gladina zamrzne. Jezero in njegova

Triglavski narodni park

okolica dopuščata številne aktivnosti in športe: vse od veslanja, soteskanja, ribolova do gorskega kolesarjenja in jahanja. Najbolj priljubljeno pa je kopanje, predvsem v poletnih mesecih, ko se temperatura vode dvigne tudi do 24°C. Posebno doživetje za nekatere je vožnja po jezeru.

KULTURNA DEDIŠČINA V TRIGLAVSKEM NARODNEM PARKU

Spomenik dr. Juliusu Kugyju v Trenti

Rodil se je leta 1858 in umrl leta 1944. Po izobrazbi je bil pravnik, sicer pa humanist. S pomočjo domačih gorskih vodnikov, se je prvi povzpел na mnoge gorske vrhove Julijcev, na mnoge pa se povzpел po novih smereh. Veličasten spomenik je ob cesti, ki pelje na prelaz Vršič. Je delo Jakoba Savinška in gleda proti Jalovcu. Postavila ga je Planinska zveza Slovenije.

Alpska hiša

Alpska hiša je razširjena v visokogorju in sredogorju, kjer prevladuje iglast gozd. Grajena je iz lesa in kamna, pokrita s škodlami. Streha je dvokapna in strma, stene so debele. Okna so majhna. Naklon stene je prilagojen vremenskim razmeram.

Trentarske hiše

Hiše, zgrajene povečini v 19. stoletju, imajo kamnito stavbno jedro in strme, ponekod še s škodlami kirte strehe, zunanja lesena stopnišča in mostovže; ob njih so še marsikje majhni ovčji in kozji hlevi. Značilni so skrbno pokošeni grbinasti travniki, ograjeni z lesenimi ogradami, naokrog so razmetani ledeniški balvani. Nekatere imajo manjše ganke.

Ribčev Laz

Ribčev Laz je majhno naselje ob Bohinjskem jezeru. Tu imamo dva kulturna spomenika: kamniti most ob izstopu Save Bohinjke in cerkev sv. Janeza Krstnika. Svetišče so postavili pred letom 1300. tedaj je bila romanska z ravnim lesenim stropom in verjetno polkrožno apsido³. Okoli leta 1440 so apsido zamenjali s križnobrebrastim obokom. Cerkev je okrašena s freskami v več plasteh, od katerih so najstarejše iz 14. stoletja. V Ribčevem Lazu stoji tudi spomenik štirim srčnim možem – možje, ki so prvi osvojili Triglav.

³ Polkrožni zaključek stavbnega prostora, zlasti cerkve

Triglavski narodni park

Kuhanje oglja na Pokljuki

V preteklosti je bilo oglarjenje najpogostejša oblika izkoriščanja gozdov. Fužinske peči in talilnice, koksarne in kovačije so za svoje delo potrebovale ogromne količine oglja. V "zlato dobo" fužinarstva je bilo na planotah Jelovica, Mežakla in Pokljuka več kot 1500 kopišč⁴. Oglje so izdelovali v večini izdelovali iz bukovega lesa, včasih pa tudi iz gabrovega, javorjevega in lipovega lesa. Bukovino so sekali od jeseni do spomladi, izdelali so drva in jih dva do tri mesece sušili. Dva oglarja sta kopo postavljala do deset dni. Te so največkrat postavili na odprti ravnici z izvirom vode. Za kuhanje oglja je bila potrebna temperatura od 240 do 280 °C.

Ruska kapelica

Ruska kapelica je redek tovrstni spomenik iz 1. svetovne vojne. Leta 1917 so jo postavili ruski vojni ujetniki, ki so gradili cesto čez Vršič. Spominja nas na okoli 110 sotrpinov in nekaj stražarjev, ki jih je zasul snežni plazm pa tudi na številne druge (verjetno jih je bilo nekaj tisoč), ki so umrli ob gradnji ceste. Kapela je lesena, grobnico žrtve zraven nje pa označuje zidana piramida.

Trdnjava Kluže

Trdnjava Kluže je ena najbolj slikovitih utrdb na Slovenskem. Po zamisli snovalcev naj bi zaradi ključne lege nadzorovala vhod v Bovško kotlino iz smeri prelaza Predel. Leta 1470 je omenjena kot lesena utrdba za obrambo pred Turki, v začetku 17. stoletja jo je delno pozidal bovški župan, današnja podoba je iz leta 1883. Med 1. svetovno vojno je bila trdnjava skoraj uničena.

Pocarjeva domačija

Pocarjeva domačija je bila postavljena na pretehtano izbrani lokaciji: ob poti, ki so jo speljali čez dvorišče domačije. Dominantni stavbi sta bili stanovanjska hiša in veliko gospodarsko poslopje s prislonjeno drvarnico in manjšim hlevčkom za drobnico, manjši svinjak, vozarnica in stegnjeni kozolec. Stavbe so bile večinoma lesene, prav vse so bile krite s škodlami ali deskami.

Zidana pritlična stanovanjska stavba, datirana z letnico 1755 na stropnem tramu, je najstarejša datirana hiša v gornjesavskem delu Triglavskega narodnega parka. Listinske navedbe potrjujejo njen obstoj najmanj od l. 1609. Hiša ima tradicionalen, razgiban tloris, ki izhaja iz osrednje veže. Bivalni del je hiša (izba) z lončeno pečjo. Črna kuhinja je ob veži. Na podstrehi je tlorisna shema ponovljena. V hiši sta bila do l. 1991



⁴ Kraj, prostor, kjer se je žgala (oglarska) kopa

Triglavski narodni park

ohranjena inventar⁵ in vse orodje, ki sta se kopičila več stoletij. Muzealci so popisali skoraj 1400 predmetov.

Slika 5: Pocarjeva domačija.

Gospodarji Pocarjeve domačije so se preživljali kot živinorejci, kar kaže veliko gospodarsko poslopje in prizidki. Živino, ki se pase, je poleti mogoče najti samo v Krmi ali na Pokljuki.

Pocarjeva domačija leži znotraj Triglavskega narodnega parka. V prenovljeni domačiji je muzej, v gospodarskem poslopu ena od informacijskih točk parka, ki je poleti redno odprta.

ZAKLJUČEK

V tej projektni nalogi sem opisala le nekaj naravnih lepot Triglavskega narodnega parka, vendar moramo vedeti, da je še veliko stvari ostalo nenapisanih in skritih človeškemu očesu. Ljudje bi morali zavarovati še več naravnih območij, saj je narava tista, ki drži svet v ravnovesju.

VIRI

- <http://fireflyforest.net/images/firefly/2006/April/limestone-2.jpg>
- http://www.tnp.si/narodni_park/ [20.2.2009]
- <http://www.intersport-bernik.com/images/pocr1.jpg> [20.2.2009]
- http://www.slovenia.info/pictures%5CTB_attractions%5C1%5C2004%5Ckorita3_41175.JPG [21.12.2009]
- http://89.137.17.205/public/kirandulasok/00_Planuri/Juliai%20Alpok/Triglavski%20narodni%20park_files/zemljevid_big2.jpg [6.1.2009]
- http://www.natura2000.gov.si/uploads/tx_gallery/Campanula_zoysii_f._C._Mlinar.jpg [15.1.2009]
- http://images.google.si/imgres?imgurl=http://www.yel.si/slovenia/triglav.jpg&imgrefurl=http://www.yel.si/slovenia/slovenia.htm&usq=__VnsOQH7r9ly98j5yLQ2xxjsvLC0=&h=335&w=500&sz=33&hl=sl&start=3&tbnid=SoETm6cr0IIvsM:&tbnh=87&tbnw=130&prev=/images%3Fq%3Dtriglav%26gbv%3D2%26hl%3Dsl%26sa%3Dg [21.2.2009]
- Wolfram Guhl: Triglavski narodni park: Gorski raj v Sloveniji. Celovec – Dunaj – Ljubljana: Verlag Carinthia (2002)
- M. Orožen Adamič, D. Perko, D. Kladnik: Krajevni leksikon Slovenije. Ljubljana: DZS (1995)
- Turistični vodnik po Sloveniji. Ljubljana: Založba Mladinska knjiga (1995)
- Revija Gea, letnik X, maj 2000, Blejski vintgar, str. 6-9

⁵ Premični predmeti, oprema, ki se uporablja pri opravljanju določene dejavnosti, zlasti podjetja ali ustanove

Triglavski narodni park

- Revija Gea, letnik XI, maj 2001, Tudi barja so naša naravna dediščina, str. 52-55
- Revija Gea, letnik XI, november 2001, Razsežnost slovenskih jezer, str. 8-11
- Revija Gea, letnik XIV, avgust 2004, Po Triglavskem narodnem parku in njegovi okolici (12-17)

KAZALO SLIK

Slika 1:Zemljevid TNP.....	4
Slika 2:Zoisova zvončnica.....	5
Slika 3:Apnenec.....	7
Slika 4:Soča.....	10
Slika 5:Pocarjeva domačija.....	13

STVARNO KAZALO

A	
Alpe.....	L.....
.....	ledenik.....
.....	
Alpski kozorog.....	M.....
.....	Mežakla.....
apnenec.....	
.....	mrtvica.....
B	
barja.....	R.....
.....	reka.....
Barje.....	
.....	S.....
G	slap.....
gozd.....	
.....	
.....	
.....	
I	
Italija.....	
.....	Soteska.....
J	
jezero.....	T.....
.....	Triglav.....
K	
kras.....	Ž.....

Triglavski narodni park

Živino.....